

آینة

ایران

سر مقاله: «عزاداران امروز وطن»؛ امیر یوسفی
از صبح دیروز که رنگ آغاز اجرایی‌شدن این توافق به صدا درآمد بازارهای پولی و اقتصادی به آن واکنش مثبت نشان دادند و مهم‌تر از آن، آرامش روانی‌ای که سال‌ها بود از عرصه فعالیت‌های تجاری – صنعتی و تولیدی کشور رخت بسته بود با دیگر بار گشت- زبان دیپلماسی، زبان طراقت و حسابرگری است نه زبان درشت‌گویی و لجابت.
دیرروز را نه تقویم‌ها اعلام عزا کرده بودند، نه وجدان عمومی جامعه ایرانی و نه بضاعت کارشناسی نخبران کشور. یک روزنامه بود که شال عزا بر دوش انداخت تا چهره معمولاً عبوس خود را تلخ‌تر و تندتر بنمایاند.
به اعلام عزای این مدعیان وطن، البته هیچ‌کس التفات نکرد حتی آنها که برادر خوانده‌اش بودند و پیوند خوینی و خانوادگی با او دارند. رساله ملی سکوت کرد اما مجلس تحریم به پا نکرد. دیگرگای هم بودند که ناخرسکدی‌شان پیدا بود اما هیچ‌کس عزا نگرفت.
بده روز، عزادار، دیروز تنها مانده بود.
ای آنکه آغوشی تسلاش باشد یا دستی اشک‌هایش را پاک کند.

دشمن‌ها

سر مقاله: «دهان ما پلمب نمی‌شود»؛ حسین قدیانی
دولتی که با حرامیان عالم، از در مذاکره همراه با رعایت آداب وارد می‌شود و حتی حلقه «هوش و ادب» به گوش خلف سیاهکار بوش می‌بندد، شگفتنا به ملت خود که می‌رسد، کلام بر مدار اهانت می‌راند.
ظواهر جرم ما این است که لوبیا و جان کری و تالیاهو نیستیم و الا بعضی‌ها نشان داده‌اند دشمن را بیش از دوست درک می‌کنند.
توافق‌شان با دشمن است و دشمنی‌شان با ما…
صدالیه، تعهد ما به نظام و تعلق ما به قافون، بسی بیش از آن است که از کرده خود نادم باشیم، لیکن دولت مختصرم اگر زور بازویی دارد، خوب است آن را خرج دشمن ملت کند، نه نیم‌دیگری از همین ملت.
یگدریما! بعضی‌ها به جای مذاکره با حرامیان عالم، دربردر دنبال رایزنی با ما می‌گشتند که کف خیابان را راه‌کنیم تا دولت در شرف تشکیل‌شان اساما بتواند نفسی بکشد.
فی‌المثل، برای نماد مدیریت جهادی، کار دشواری بود که به جای تبریک زودهنگام به آقای روحانی، نشانی کشف خیابان بی‌قانونی را به هواداران خود نشان دهد؟!
دیروز، روز سیاهی بود.
دیروز، روز سیاهی بود.
من تعجب می‌کنم از بعضی حقوق‌خوانده‌ها که معنای مسلم واژه «تسلیم» را نمی‌دانند.
تسلیم دشمن در برابر ملت ایران، آنجا بود که ما در سربوه، روی موضع مقاومت ایستادیم، صرف‌نظر از دولت، با دست‌فرمان انقلابی اصل نظام، حزب‌الله، خون شهدا و خشم انقلابی خمینی، بی‌آنکه درآی از حق خود کوتاه بیااییم.
دشمن را وادار به دعوت از جمهوری اسلامی کردیم.
آنچه در ژنو گذشت، قدر مسلم، دشمن در برابر ما نبود!
آن روز که ملامت هسته‌ای را تسلیه‌ای اما خون خود بالا بردند، دشمن در برابر ما تسلیم شده‌اند.
دیروز که روز سیاهی بود.
دیروز انرژی هسته‌ای، حق مسلم ما نبود.. و نبود!
تعارف که نداریم.
حرف را صاف بزن!
از دیروز، توافقنامه ژنو اجرا شد؛ سانسورفیوزهای از چرخش باز ایستادند، عکس‌های لوبیا اهست.. و هیچ‌کدام از این حرف‌ها برای «علیرضا» پدر نمی‌شود!

کیم‌تان

تیتربیک: «توافق نامتوازن ژنو با توقف غنی‌سازی ۲۰درصد کلید خورد»
با تعلیق غنی‌سازی ۲۰درصد و تأیید آن از سوی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، ایران رسماً اجرای گام اول توافق ژنو را آغاز کرد.
خبرگزاری ایرنا عکس‌هایی از بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را در حال پلمب‌کردن آبشارهای سانترفیوژ در نظنر منتشر کرد.
گفتنی است این تأسیسات پس از شهادت شهید مصطفی احمدی‌روشن به نام این شهید، نامگذاری شده بود.
شهید احمدی‌روشن نقش ویژه‌ای در راهاندازی تأسیسات نظنر داشت و در این راه نیز به شهادت رسید.
به گزارش مشرق، بعدها یک روزنامهنگار یهودی حلسی لوباما در کتلی نوشته: رییس‌جمهور آمریکا نقش ویژه‌ای در ترور دانشمندان هسته‌ای داشت.
دیروز بازرسان آژانس بین‌المللی پس از پلمب نظنر، ارای فردو شدند و آبشار آبشار غنی‌سازی ۲۰درصد فردو را نیز پلمب کردند.
با پلمب این شش آبشار، غنی‌سازی اورانیوم ۲۰درصدی در ایران به طور کامل متوقف شد.
دیروز در نظنر تمام سلسله‌های خوراک‌دهنده زنجیره سانترفیوزهای ۲۰درصدی جدا شدند و آبشار دیگر به همین سروسشت دجا شدند.
سانترفیوزهای مربوط به فرآیند غنی‌سازی ۲۰درصد جزو سانترفیوزهای پیشرفته محسوب می‌شوند.
دیروز سانترفیوزهای پیشرفته ایران پلمب شد.

انتقاد

یادداشت: «پدیده برویی سیاسی»؛ جعفر کالبی
چهره‌های اصولگرایی که برای رفتن احمدی‌نژاد واقعا ثایه‌شماری خود را اعلام کردند و میزان خرابی که به وجود آمد را بعضاً خود گفتند اصلاً بدانشان رفته است که دستان دولت پیش از چائن باز گذاشتند که هر کار محیرالعقول خواست کرد، امروز وزیری را که هنوز دوران خدمت و جاکیریشنان به چنان حدت کشیده است یکی پس از دیگری به مجلس می‌خوانند و به‌راحتی کارت رزد به آنها می‌دهند.
روزنامه‌ها و مصاحبه‌های‌شان مملو از انتقادهای تندتویز از دولتی است که سخاوتمندانه به کلبینه دعوت‌شان کرد و پست‌های مهم را به آنها سپرد.. در هر حال این‌همه، تنها بخش کوچکی از حالت و اخلاق و رفتار نهاده‌شده در جناح اصولگراست و به‌نظر می‌رسد باید از آن به‌عنوان یک پدیده کم‌بسیار در جهان سیاست یاد کرد و مورد کنش‌ش قرار داد و گاهی از نقاط مثبتش الگوبرداری کرد.
ای کاش اندکی از آن نصب اصلاح‌طلبان می‌شد تا کسانی که در بدترین شرایط و محدودیت‌هـ، رای مردم را دارند «بروو» که نه حداقل با روی باز از اعتمادی که مردم به آنها می‌کنند استقبال کرده و همه توش‌وتوان خود را در خدمت خلق خرج کنند.

شرق:
هیاهو آنقدر زیاد است که صدا به صدا نمی‌رسد.
تندروها عصبی‌اند که با همه مخالفت‌هایشان، توافق ژنو اجرایی شده و در هیاهوی خودشان و دیگران صدای «علی‌اکبر صالحی» رییس سازمان انرژی اتمی که با اصولگرایان هم‌طیف به‌شمار می‌رود را هم نمی‌شنوند.
صالحی روز گذشته برای بار دوم اعلان کرده که «الان به اندازه نیاز اورانیوم ۲۰درصد تولید کردیم که بخشی از آن برای استفاده در راکتور تهران به صفحه سوخت تبدیل و بخشی ذخیره شده است که برای سه، چهار سال سوخت داریم و دیگر بیشتر از این انباشت سوخت ۲۰درصدی توجیه‌نا ندارد و برای حفظ منابع اورانیوم خود برای تولید سوخت تا غنای پنج‌درصد نیاز داریم این منبع را حفظ کنیم» این اظهارنظر را راستای آن چیزی است که توافق ژنو بر آن تأکید دارد؛ توافقی که با توقف‌غنی‌سازی ۲۰درصدی همراه شده تا برخی از تحریم‌ها علیه ایران لغو نشود.
این توافق اوایل آذر ماه پس از ساعت‌ها مذاکره میان ایران و ۵+۱ به دست آمد.
این دومین بار است که علی‌اکبر صالحی بر این موضوع تأکید می‌کند؛ او پیش از این نیز گفته بود: «کنون برای چهار یا پنج‌سال آینده تولید سوخت داشته‌ایم و نیازی به غنی‌سازی ۲۰درصد

رییس سازمان انرژی اتمی:

انباشت سوخت ۲۰درصدی، بیشتر از این توجیه ندارد

نداریم.
اگر تعلیق انجام دهیم در جهت منافع ملی است.
(۲۲ دی‌ماه در برنامه ایرانی سلام در شبکه جام‌جم)
اما همه‌ها آنقدر زیاد است که صدای رییس سازمان انرژی اتمی هم به گوش تندروها نمی‌رسد.
صالحی که روز گذشته در یک برنامه تلویزیونی دیگر به این موضوع پرداخته بود، تأکید کرد برمبنای تصمیمی سیاسی در دولت قبل «۱۲ آبشار موجود در سایت فردو هیچوقت کار نمی‌کرده و الان هم به آنها گاز تزریق نمی‌شود».
همچنین «سانترفیوزهایی که به تولید اورانیوم تا غنای ۲۰درصد می‌پردازند از کار باز نمی‌ایستند و باافاصله پنج‌درصد تولید می‌کنند و تولیدات پنج‌درصد ما به این ترتیب افزایش می‌یابد» او در مورد راکتور اراک هم گفته «دو، سه‌سال طول می‌کشد تا کارش تمام شود».
به گفته رییس سازمان انرژی اتمی برخی از تجهیزات که قرار است برمبنای توافق ژنو، به این راکتور نرسد، اصلاً قرار نیده‌اند! مدت‌شش‌ماه آینده نصب و راهاندازی شود».
روز دوشنبه با انجام فرآیند اجرایی‌کردن توافق ژنو، یعنی تعلیق غنی‌سازی ۲۰درصدی، اتحادیه اروپا و آمریکا نیز عمل به تعهدات خود در این توافق را آغاز کردند.
بندبال تأیید توقف تعهدات هسته‌ای ایران از سوی آژانس، اتحادیه اروپا

تشکیل کمیته نظارت مجلس بر اجرای توافق «ژنو» جدی است؟

تلاش چند نفره با چراغ خاموش در «بهارستان»

اعضای هیات‌ریسه و چند عضو دیگر مطرح شده و باید در صحن کمیسیون امنیت به تصویب برسند» او درباره اینکه آیا طرح پیشنهادی یا کمیته به نتیجه‌ای خواهد رسید یا خیر، به «شرق» می‌گوید: «فضای عمومی کمیسیون به گونه‌ای است که بعدی می‌دانم چنین طرح و ایده‌ای در آن به تصویب برسد.
کمیسیون بنا ندارد تا تصمیم‌گیری و نظارت بر وزارت امور خارجه را به هیات و گروه خاصی بسپارد، چنانچه نظارت بر توافق ژنو حق کمیسیون امنیت است و نمی‌شود آن را انحصاری کرد».
در جلسه نیمه‌محرمانه بامداد روز گذشته کمیسیون امنیت به جز «الالدین بروجردی، نفوی حسینی، سختگوی کمیسیون و چند نفر دیگر از اعضای هیات‌ریسه حضور داشتند و تنها این نمایندگان بودند که در راهروها نسبت به شکل‌گیری چنین کمیته‌ای جواب مثبت دادند.

طرح در کمیسیون تصویب نخواهد شد

«مهدی دواتگیری» از دیگر نمایندگان عضو در کمیسیون امنیت ملی مجلس نیز تأکید دارد که «این طرح، تنها، یک پیشنهاد بوده و بامداد دیروز با حضور

ارزبایی مجلس از عملکرد دولت احمدی‌نژاد در حمایت از اتباع ایرانی خارج از کشور «قصور»، «تعلل»، «اهمال» و «مسامحه»

شرق:
کمیسیون اصل ۹۰ مجلس با تأخیر به گزارش اهمال وزارت‌خارجه

در دفاع از حقوق اتباع ایرانی پرداخت؛ گزارشی بر مبنای مستندات آنچه در وزارت‌خارجه در دولت محمود احمدی‌نژاد می‌گذشت.
«قصور»، «تعلل»، «اهمال» و «مسامحه»
سفر‌تخانه‌های ایران و وزارت امور خارجه در دفاع از حقوق اتباع ایرانی و حمایت از آنها در خارج از مرزها، موجب شده بود تا گزارش‌های عدم‌بای درباره عملکرد وزارت امور خارجه در سال‌های گذشته به کمیسیون اصل ۹۰ فرستاده شود.

حالا آنطور که در گزارش کمیسیون آمده، وزارت امور خارجه نه‌تنها آمار دقیقی از بازداشت‌شدگان ایرانی مقیم خارج نداشته که از پیگیری‌های حداقلی پرونده ایرانیان خارج از کشور نیز سرباز می‌زده و مدام نبود و فقدان منابع مالی را بهانه می‌کرد.
این گزارش رفتارهای خلاف قانون وزارت امور خارجه و سفر‌تخانه‌ها در دوران مدیریت محمود احمدی‌نژاد بر دولت دهم

سیاست

برخی تحریم‌های خود علیه ایران را، به‌مدت شش‌ماه به

حال تعلیق درآورد.
آمریکا بعد از رویا‌دست به اقدام زد و یکی

از تحریم‌هایی را که به حالت تعلیق درآورد، کاهش تدریجی

خرید نفت ایران بود.
آمریکا همچنین تحریم‌ها علیه افراد

غیر آمریکایی برای حمل‌ونقل مواد پتروشیمی ایران را

به حالت تعلیق درآورد.
همچنین برخی تحریم‌ها در

مورد صادرات طلا و فلزات قیمتی به ایران نیز از سوی

ایالات متحده آمریکا لغو شد.
در فهرست تحریم‌های

لغو شده، صادرات کالاهای و خدمات خودروسازی به

ایران نیز قرار نداد.
به‌دنبال اجرای تعهدات طرفین

در توافق ژنو، تا ۱۸۰ روز آینده ایران به‌صورت

قطعی به ۴/۵ میلیارد دلار دارایی‌های بلوکه‌شده

خود در خارج کشور دسترسی پیدا می‌کند.
گفته

شده که ۵۰۱ قصد دارد مذاکرات در مورد راه‌حل

جامع و نهایی اختلافات با ایران را در ماه فوریه

(بهمن و اسفند) آغاز کند.

دی‌ماه ۱۳۹۲ ر تسلیت می‌گویم؛ روزی که دسترنج و حاصل تلاش دانشمندان هسته‌ای کشورمان متأسفانه به این شکل در حال ازین‌رفتن است و ما با وجود اینکه نمایندگان مردم هستیم فعلا ماوریم که سکوت کنیم تا مباحث به پیش رود.
«البته دوشنبه هم دو روزنامه اصولگرای «کپهان» و «وطن‌امروز» به توافق «ژنو» واکنش نشان دادند، سرمقاله «کپهان» پرسیده بود: «آیا این پرسش بدیهی و منطقی در ذهن مردم کشورمان پدید نمی‌آید که واقعیت ماجرا چیست؟ و چرا بسیاری از آنچه برای مردم ایران – و در مواردی حتی برای نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی – ناگفتنی است، از نگاه حریف محرمانه نیست؟»
«وطن امروز» به مدیرمسئولی مهرداد بذرپاش، هم با لگویی سنسایه و تیترب «هولوکاست هسته‌ای» منتشر شد.
رویکرد این دو روزنامه، دیروز در کلام «حمید رسایی» تلوم یافت.
البته گروهی از نمایندگان در بهارستان پیش از این خواستار دسترسی ایران به حق غنی‌سازی ۰درصد شده بودند.
برخی نمایندگان در کمیسیون امنیت نیز برای چندمین بار، «محمودجواد ظریف»، وزیر امورخارجه را به کمیسیون امنیت دعوت کرده و گاهی با ادبیات نامناسب و دور از شأن نمایندگی بهارستان با او هم‌سخن شدند.
نمایندگان مجلس در بیش از یک ماهی که از توافق «ژنو» گذشته، هر هفته، یکی دو بار نسبت به محرمانه بودن متن توافق «ژنو» انتقاد کرده و خواستار شفاف‌سازی وزارت امور خارجه درباره متن توافق هسته‌ای صورت‌گرفته و ضمایم آن شده‌اند.
سردار اسماعیل کوثری نیز همین‌چندی پیش از تشکیل کمیته‌ای مشابه، با عنوان کمیته ناظر بر توافق هسته‌ای از سوی مجلس خبر داده بود؛ کمیته‌ای که وزارت امور خارجه از تشکیل آن اظهار بی‌اطلاعی کرد.
در ادامه تلاش برای نظارت بر مذاکرات هسته‌ای، هفته‌نامه «۱۰ دی» به مدیرمسئولیت حمید رسایی در گزارش مدعی شد که پرونده مذاکرات هسته‌ای از وزارت امور خارجه گرفته شده و به نهاده دیگری واگذار شده‌است.
البته وزارت امور خارجه نسبت به وقوع چنین تحولی اظهار بی‌اطلاعی کرد.

هیات‌دولت رسید. توضیح مصطفی افضلی‌فرد، سختگوی کمیسیون اصل ۹۰ درباره پیگیری‌های این کمیسیون در صحن علنی اینهاست: «دار کار له ایران‌تخارج از کشور در پاسخ به عدم‌پیگیری حقوق اتباع ایرانی اعلام کرده بود هیچ‌گونه بودجه‌ای در اختیار وزارت امور خارجه جهت استیفای حقوق اتباع ایرانی قرار نگرفته است این در حالی است که در آیین‌نامه اجرایی این قانون بودجه موردنیاز پیش‌بینی شده است»

این گزارش در صحن علنی خوانده می‌شود که دولت یازدهم جانشین دولت دهم شده، دولت «محمود احمدی‌نژاد» با رها بر گزارری نشست‌ها و همایش‌هایی با اتباع ایرانی در خارج از کشور بنا داشت تا وضعیت را به گونه‌ای تصویر کند که گویی در دولت او گام‌های بلندی برای تقا‌هم با ایرانیان خارج از کشور برداشته می‌شود اما مستندات گزارش کمیسیون اصل ۹۰ دست‌کم در این مورد‌خاص شواهد دیگری رو کرده است.

که کوشش می‌شود این ضعف و نارسایی را بر گردن پهرموری کار و کارگران بینازند نگارنده آمادگی دارد تا با بررسی اجمالی صورت‌های مالی بزرگ‌ترین بنگاه‌های اقتصادی خصوصی و دولتی ثابت کند که افزایش قیمت تمام‌شده کالاهای خدمات ضروری، احتساب هزینه‌فرصت‌های از دست‌رفته مدیریت‌تی بهای تمام‌شده، خریدهای آنجانی و نادیده‌گرفتن پورسات‌های دریافتی که باعث تحمیل اجناس نامرغوب در تولید از یک‌طرف و چندپارشدن این هزینه‌ها در تولید و خدمات شده است) بوده و ارتباط خاصی با افزایش مزد روزانه جامعه کار و تولید کشور ندارد.
به‌طور مثال چنانچه مدیران یا سهامداران شرکتی مبالغ تسهیلات بانکی دریافتی را مصرف خرید دارایی‌های شخصی کنند اما هزینه این تسهیلات را در پایان تمام‌شده محصولات تولیدی منظور کنند، این افزایش بهای کالاهای چ ارتباطی با افزایش مزد حقوق‌بگیران کشور دارد که اینگونه موارد(الامشالله که در شرکت‌ها وجود دارد به‌طوری‌که سازمان امور مالیاتی طی بخشنامه‌ای احتساب هزینه‌هایی تسهیلاتی که شرکت‌ها دریافت کرده اما مصرف اهداف موسسات نمی‌شود را جزو هزینه‌های غیرقابل قبول مالیاتی اعلام کرده‌است)!

ادامه از صفحه اول

تقاضای متواضعانه

تومنی هشت‌ریال هم با سلف بافصل خود فرق دارد و شایسته احترام است، مع ذلک «کار بد مصلحت آن است که مطلق نکنی» شما با مردم هر طور رفتار کنید، مردم هم با شما بر همان منهاج رفتار می‌کنند: از کسی که – به هر انگیزی – دنبال ماشین رییس بود و دور باش و کورباش بشنود، نمی‌شود توقع پرسشگری داشت و نمی‌شود او را در ساخت جامعه مدنی مشارکت داد.
ضمن اینکه آفت این کار نه ندارد و خیلی زود، به‌خصوص با توجه به تقسیم‌قدرتی که در استان‌ها و شهرستان‌ها وجود دارد، به وضعی اسفبار و ساماندهی‌شده می‌رسد که هنوز تلخی‌اش از کلمنان بیرون نرفته خیلی زود بین ادارات و روسای ادارات مسئله‌راه می‌افتد که در کمیته استیقال از رییس‌جمهور سنگ تمام بگذارند و با آیمپو و بی‌آیمپو- ایجاد انگیزه کنند که مردم در هورا کشیدن و دست‌مال‌بین به ماشین و هورزند، نلانه‌نوشتن، از یکدیگر سبقت بگیرند.
این از همان سرچشمه‌هایی است که اگر فی‌الغور جلوش گرفته نشود، به ختمی ختم می‌شود که هر که زبر و زرنگ باشد و ماهدانه‌گری بلد و دست‌ش برای رسیدن به ماشین رییس‌جمهور بلند باشد، کارش راه می‌افتد و هر کس مثل من از این مواهب بی‌بهره باشد و زبانش هم تلخ باشد، سرش بی‌کلاه می‌ماند.
ملفتت عرض من هستیدا؟ قصه را از یک زاویه دیگر ببینیم: «هر چه آن خسرو کند، شیرین بود» مال قصه و کتاب است و در عالم واقع و سیاست، این کار و رفتار و گفتار است که به خسرو شایت می‌دهد.
این‌طور نیست که اگر در دولت قبل مردم دنبال ماشین رییس دولت می‌دویدند، کار زشتی بود و در این دولت یک حرکت مردمی و خوب و تاثیرگذار، نخر.
کار زشت، زشت است، از هر که باشد و کار خوب، خوب است؛ از هر که همین قدر سرسینه‌بگویم که فیلم الملبانو زاپاتا را اگر ندیده‌اید ببینید که بسیار عبرت‌آموز است.
خدا را شکر رییس‌جمهور حقوقدان است و اصل ادامه تا حقوق مردم را یادآور شود و به آنها بگوید که ما این ملکست کی تافته جدا بافته نیست و همه با هم برابرند.
رییس‌جمهور، مردی برگزیده و عارف و واصل و نظر کرده و نورانی نیست که خوردن نعمانه‌د غذایش ثواب داشته باشد و دیدن چهره نورانی‌اش سوی چشم پرمیران را زانند.
او هم یکی مثل ماست که همت کرده و زیر این بار گران آمده تا در موقعیتی خطیر و حساس و البته در حد شرفا، چند تا از مشکلات معیشتی و دنیایی ما را حل و فصل کند.
احترامش بر ما واجب است و تا آنجا که بتوانیم باید کمکش کنیم و سنگ از جلوی راهش برداریم.
نه اینکه دنبال ماشینش ب‌دویم و هواری بی‌حاصل بکشیم، و اخم محافظان و حجابان را بر خود هموار کنیم.
یکبار متواضعانه از رییس‌جمهور عزیز و محترم، صرفا به‌عنوان یک شهروند جزو خواسته‌م که سدی بپول‌د و راه‌ورسم رعیت‌پروری را از آن معلم خبرخواه مصلحت‌اندیش ی‌ساذ بگیرد.
قطعا مدیری با این میزان کار و بار مجال این تفنن‌ها را ندارد، اما اسعدی تفنن نیست، من به روحانی معززی که عالم حدیث و قرآن است توصیه نمی‌کنم که فرمایش امیرالمومنین(ع) در سفر انبار و خطاب به رعایایی که دنبال مرکب ایشان می‌دویدند به یاد بیآورند، اما محاسن می‌کنم و ارجاعشان می‌دهم به شیخ اجل که املوک از بهر پاس رعیت‌اند نه رعیت از بهر طاعت ملوک، شما بخوانید احترام و اغراض علی‌حده.

یادی از حسین راضی

آنان مصلحت عمومی و رضایت مردم و نفی نظام‌های متکی بر سسلطه را اصل می‌دانستند.
این جنبش پویا و زاینده باعث شد شخصیت‌هایی همچون عزت‌الله سحای، علی شریعتی، کاظم ساهی، مصطفی چمران، حبیب‌الله پیمان و دیگری شاخص شوند و در این مسیر و توسعه این فکر تکرر می‌گامزند.
جوانان نهضت خدابریستان در آن زمان در راستای اهداف خود از جمله ایفای نقش در ملی‌شدن نفت و انتخابات دوره شانزدهم مجلس و حمایت از شادروان دکتر مصدق… کلاما کوشا بودند به‌طوری‌که در قیام ۳۰ تیر که گوشه‌ای از این فدکاری‌ها بود، نقش برعهده داشتند.
در پی‌پروزی ملت ایران در ملی‌کردن صنعت نفت، شکست استعمار انگلیس و روی کار آمدن حکومت ملی، ابتدا جمعیت آزادی مردم ایران تأسیس شد و پس از کودتای ۲۸ مرداد راضی و هم‌زمانش به فکر ایجاد جزیی بزرگ از مبارزان ملی و مذهبی وطن‌خواه افتادند و حزب مردم ایران به وجود آمد.
در ۲۷م آبان ۱۳۳۱ حسین راضی و محمد نخب‌ جمعیّت آزادی مردم ایران را با کمک دیگر همفکرانشان تأسیس کردند و روزنامه ندای مردم ایران را به‌عنوان ارگان سیاسی خود راهاندازی کردند که به‌سرعت جای خود را در صفوف مبارزان حق‌طلب باز کرد.
این حزب ضرورت ایجاد جامعه آزاد و سعادت‌مند، استقرار نظام توحیدی، ر پایه تفکر خدابریستی و اشاعه اپدولوژی سوسیالیسم و دموکراسی را بر پایه تفکر توحیدی (خدابریستی) مطرح کرد و هدفش انتقال از یک اقتصاد وابسته و عقب‌نگهداشته‌شده به اقتصاد مستقل و در حال رشد و مفید به حال توده مردم و رفاه آنان بود.
در سال ۱۳۳۸ که نخبش ناچار به مهاجرت به آمریکا شد، بار مسؤولیت حزب بر دوش راضی افتاد و به دبیر کلّی حزب مردم ایران انتخاب شد. «نقش راضی و حزب مردم ایران در نهضت مقاومت بعد از کودتای ۲۸ مرداد، استمرار فعالیت جبهه ملی دوم و سوم، عضویت این مرد سیاستمدار، ابتکارگر و صاحب‌نظر در شورای مرکزی این جبهه – و به مطلبی جداگانه نیاز دارد» پس از انقلاب تلاش راضی به‌عنوان دبیر کل حزب مردم ایران و دیگر همفکرانش در مسیر سعادت‌مند، استقرار نظام توحیدی، ر پایه تفکر خدابریستی و … در سال‌الگرد فوت این مسلمان و میهن‌دوست واقعی و مدرس دانشگاه که در شامگاه دوم بهمن ۸۹ پس از طی دوره طولانی بیماری اتفاق افتاد، یاد او را گرامی می‌داریم.